

РЕШЕНИЕ

№ 3

гр. Видин , 28.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВИДИН, I СЪСТАВ ГО в закрито заседание на двадесет и осми януари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Даниел Н. Димитров

като разглежда докладваното от Даниел Н. Димитров Гражданско дело № 20201320101569 по описа за 2020 година

Предявени са обективно съединени искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 от КТ.

Ищцата О. Г. В. от гр.Видин,ЕГН ***** твърди, че е била в трудово правоотношение с ответника Община Димово , като е изпълнявала длъжността „ Главен специалист административно и техническо обслужване“ с месторабота Кметство с.Арчар,общ.Димово.

Сочи се,че със заповед № РД-02-351/19.08.2020 г.на Кмета на Община Димово е уволнена на осн.чл.328 ал.1 т.2 от КТ,считано от 24.08.2020 г..

Поддържа, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като при съкращаването не е взето в предвид заболяването ѝ,което се ползва от закрилата по чл.333 ал.1 КТ.Посочва,че в тази връзка не е взето разрешение на инспекцията по труда,като отделно са поддържа и че не е направен подбор при съкращаване на щата.

Иска от Съда да постанови решение, с което:

I. Да признае уволнението със Заповед № РД-02-351/19.08.2020 г.на Кмета на Община Димово за незаконно,да отмени същото, както и самата заповед.

II. Да възстанови ищцата на заеманата преди уволнението длъжност.

III.Претендират се и направените разноски в производството.

По делото е постъпил писмен отговор по чл.131 от ГПК от ответната страна Община Димово

, в който е оспорен предявеният иск като неоснователен и недоказан. Застъпено е становище, че уволнението е законосъобразно. Поддържа се, че подбор не е извършен, поради обстоятелството, че съгласно утвърдената структура и длъжностно разписание в Общинска администрация-Димово няма сходна, с тази на ищцата, длъжност. Излага се, че при уволнението е спазена разпоредбата на чл.333 КТ.

От ангажираните по делото доказателства, Съдът приема за установено следното:

Не е спорно, че между страните е съществувало трудово правоотношение, по силата на което ищцата е назначена на длъжността „Главен специалист административно и техническо обслужване“ с месторабота Кметство с.Арчар, общ.Димово, обл.Видин, който факт е виден и от приложеният трудов договор №18/01.12.2014 г., сключен на основание чл.67 ал.1 т.1 КТ.

Не е спорно и че със № РД-02-351/19.08.2020 г. на Кмета на Община Димово е уволнена на осн.чл.328 ал.1 т.2 от КТ, считано от 24.08.2020 г., а именно поради съкращаване щата .

Не е спорно също, така че ищцата страда от заболяване, което попада в списъка на защитените заболявания по Наредба №5/1987 г., което е видно и от приложеното по делото Експертно решение на ТЕЛК №2645 от 02.07.2020 г. .

От трудовото досие на ищцата се установява, че от работодателя са предприети мерки за получаване на разрешение от инспекцията по труда за уволнението, което е направено с писмо от 22.07.2020 г. до Д“ИТ“-Видин, а от писмо изх.№ 20058514/23.07.2020 г. на Д“ИТ“-Видин е видно, че е дадено предварително разрешение за прекратяване на трудовото правоотношение на осн.чл.33 ал.1 т.2 от КТ.

Посочените данни дават основание на съда преди да вземе отношение по съществото на делото да извърши проверка за спазване процедурата по чл.333 от КТ/едно от възразенията на ищцата е именно в тази насока/.

С оглед ангажираните по делото доказателства за наличието на заболяване, което е включено в Наредба №5/1987 г., е безспорно, че ищцата се ползва от закрилата по чл.333 ал.1 КТ и то на основание в т.3.

В случая от Д“ИТ“-Видин е дадено разрешение на основание по чл.333 ал.1 т.2, каквото е и поискано от работодателя, видно от приложеното искане до инспекцията. Основанието по т.2 обаче касае трудоустрояване, за каквото не се разриват данни от приложените доказателства/ в експертното решение на ТЕЛК не е отбелязано такова и липсва предписание за трудоустрояване, а от протокол от 21.01.2020 г. на комисия по трудоустрояване към Община Димово е видно, че длъжността на ищцата не фигурира в тези определени за трудоустроени лица /.

Но дори и да се приеме, че е налице основанието по т.2, то е факт, че е налице и основанието

по т.3 ,за което обаче не е дадено разрешение.

Съобразявайки изложеното настоящият съдебен състав счита, че закрилата по [чл. 333 КТ](#) не е спазена поради следното:

При посочената разпоредба нормата на [чл. 333, ал. 1 КТ](#) изрично предвижда, че работодателят може да уволни само с предварително разрешение на инспекцията по труда за всеки отделен случай/ в случая ,ако е по т. 2.- трудоустроен работник или служител, а по т. 3 - работник или служител, боледуващ от болест, определена в наредба на министъра на здравеопазването/. В производството е прието за безспорно, че ищцата страда от болест,която е измежду предвидените такива по [Наредба № 5 от 20.02.1987 г. за болестите, при които работниците, боледуващи от тях, имат особена закрила съгласно чл. 333, ал. 1 от Кодекса на труда](#) .В тази връзка,а и както се посочи по-горе, следователно е налице хипотезата на [чл. 333, ал. 1, т. 3 КТ](#).

Чл.333 ал.1 КТ изрично изисква разрешението да бъде искано за всеки отделен случай, т. е. при наличие на повече от една - за всяка отделна хипотеза.

Представеното към доказателствата по делото писмо изх. № 20058514/23.07.2020 г. на Д"ИТ"-Видин касае дадено разрешение на основание [чл. 333, ал. 1, т. 2 КТ](#).В случая обаче предварително разрешение за прекратяване на трудовото правоотношение, поради заболяване по ал. 1/ т. 5/ от Наредба № 5 не е искано, нито е давано такова. Наличието на основанието за закрила по чл. 333, ал. 1, т. 3 представлява отделен случай, поради което за него е следвало да бъде изискано изрично разрешение. Това е така, тъй като тълкуването на нормата на [чл. 333, ал. 1 КТ](#) налага извода, че изразът "за всеки отделен случай" следва да бъде възприет, като за всяка хипотеза предвидена в цитираната норма се дължи закрила. Когато един работник се ползва от закрила на повече от едно основание, то всяка от тях трябва да бъде преодоляна поотделно. Закрилата по [чл. 333, ал. 1, т. 3 от КТ](#) е с обективен характер и цели да предпази работника от неблагоприятните последици на уволнението по съображения от социален и хуманен характер/решение № 168 от 11.06.2012 г. на ВКС по гр. д. № 1113/2011 г., III г. о., ГК/ .

Представеното по делото предварително разрешение е на основание чл.333 ал.1 т.2 КТ,което касае трудоустрояване,каквото не е налице, и не може да се приеме,че с него е преодоляна закрилата по т.3.

Закрилата на [чл. 333, ал. 1, т. 3 КТ](#) е на различно основание и следва да бъде преодоляна отделно.

В случая това не е сторено, тъй като предварително разрешение по [чл. 333, ал. 1, т. 3 КТ](#) не е искано и не е давано, и в тази връзка се налага извод,че работодателят, преди да прекрати трудовото правоотношение, не е преодолял закрилата по [чл. 333, ал. 1, т. 3 КТ](#) ,като само на това основание уволнението се явява незаконосъобразно.

При това положение следва да се приеме, че доказването на съставомерният факт по чл.333 ал.1 КТ, обуславящ законосъобразност на уволнението, не бе проведено успешно от ответната страна, поради което заповедта за уволнение, съгласно чл.344 ал.3 от КТ, следва да се отмени като незаконна само на това основание, без да се разглежда трудовия спор по същество.

Във връзка с изложеното Съдът счита, че исковата претенция по чл.344 ал.1 т.1 и т.2 КТ е основателна, поради което следва да се уважи като се отмени Заповед № РД-02-351/19.08.2020 г. на Кмета на Община Димово, с която на основание чл. 328 ал.1 т.2 КТ е прекратено трудовото правоотношение, включително и се възстанови ищцата на заеманата преди уволнението длъжност „ Главен специалист административно и техническо обслужване“ .

Предвид изхода от спора, на основание чл. 78 ал. 1 от ГПК на ищцата се дължат направените по делото разноси в пълния им размер, доколкото исковите са изцяло уважени. В случая направените от ищцата разноси са за адвокатско възнаграждение. От приложеният договор за правна помощ е видно, че е внесена сума от 700 лв. за адвокатско възнаграждение и в този смисъл следва да се приеме, че е налице доказателство, че те са реално заплатени, поради което следва да се присъдят.

Ответната страна ще следва да заплати и държавна такса за съединените икове в общ размер от 100 лв..

Воден от горното, Съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА уволнението на О. Г. В. от гр.Видин, ЕГН *****, извършено със Заповед № РД-02-351/19.08.2020 г. на Кмета на Община Димово, на основание чл. 328 ал.1 т.2 от КТ, ЗА НЕЗАКОННО и ОТМЕНЯ същата заповед.

ВЪЗСТАНОВЯВА О. Г. В. от гр.Видин, ЕГН ***** на заеманата преди уволнението длъжност „ Главен специалист административно и техническо обслужване“ при Община Димово.

ОСЪЖДА Община Димово ДА ЗАПЛАТИ на О. Г. В. от гр.Видин, ЕГН ***** сумата от 700 лв., разноси по делото за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА Община Димово ДА ЗАПЛАТИ в полза на ВСС по сметка на ВДРС сумата в размер от 100.00 лв. за държавна такса, както и 5 лв. – в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

Решението може да се обжалва пред Видински окръжен съд в двуседмичен срок от днес.

Съдия при Районен съд – Видин: _____